

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci proti obžalovanému **Š. P.** pre trestný čin podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. prerokoval na verejnom zasadnutí konanom 26. júla 2010 v Bratislave odvolania, ktoré podali prokurátor Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaný **Š. P.** proti rozsudku Špeciálneho súdu v Pezinku, pracoviska v Banskej Bystrici z 11. mája 2009 sp. zn. BB 4 T 12/2009 a rozhodol

t a k t o:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaného **Š. P.** a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa **z a m i e t a j ú.**

O d ô v o d n e n i e

Vyššie citovaným rozsudkom bol obžalovaný **Š. P.** uznaný za vinného z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 22.februára 2008. v čase okolo 13.25 h v kancelárii č. X., nachádzajúcej sa na prízemí administratívnej budovy Obvodného úradu L., na Ul. X. v L., poskytol Bc. M. H., pracovníčke Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v L. finančnú hotovosť vo výške 1.000,- Sk (33,19 EUR) ako úplatok za bezproblémové prijatie ním predložených žiadostí o schválenie jednotlivo dovezených vozidiel: štvorkolka zn. Hyosung K-200ATV registrovanej pod číslom spisu U/2008/00471 s evidenčným číslom žiadosti U/2008/000996, štvorkolka zn. Hyosung XY 300 STE registrovanej pod číslom spisu U/2008/00472 s evidenčným číslom žiadosti U/2008/000999, štvorkolka zn. Hyosung XY 250 TXE registrovanej pod číslom spisu U/2008/00473 s evidenčným číslom žiadosti U/2008/001000, štvorkolka zn. Hyosung XY 250 STXE registrovanej pod číslom spisu

U/2008/00474 s evidenčným číslom žiadosti U/2008/001002 a motocykla zn. Yamaha YP 125 E registrovanej pod číslom spisu U/2008/00475 s evidenčným číslom žiadosti U/2008/001005 a za prípravu podkladov pre rozhodovanie v súvislosti s uvedenými žiadosťami podľa zákona číslo 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov.

Za to mu bol uložený podľa § 333 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na ustanovenie § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 36 písm. j/, 1/ Trestného zákona, za použitia § 56 ods. 2 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 500 € (päťsto eur).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil mu prvostupňový súd náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 4 ods. 4 Trestného poriadku záruku Loveckého spolku Ž. B. H. so sídlom v H. S. ponúknutú za nápravu obžalovaného Š. P. Špeciálny súd neprijal.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie ako prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, tak aj obžalovaný Š. P..

Prokurátor zameral svoje odvolanie proti výroku o treste napadnutého rozsudku. Poukázal na to, že vzhľadom na povahu spáchaného skutku, na to, že obžalovaný sa síce priznal, ale až v rámci vyhlásenia po prednesení obžaloby a vzhľadom na tresty uložené páchatelom podobných trestných činov, ktorí uzavreli dohody o vine a treste, považuje uložený peňažný trest obžalovanému Š. P. za neprimerane nízky. Vzhľadom na to navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že uloží obžalovanému podmienený trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, so skúšobnou dobou na dva roky, čo vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností by považoval za trest primeraný. Alternatívne navrhol uložiť obžalovanému peňažný trest vo výške 1300,- Eur a pre prípad jeho úmyselného zmarenia náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Obžalovaný Š. P. v odvolaní podanom prostredníctvom obhajcu uviedol, že boli

u neho splnené podmienky na prijatie spoločenskej záruky za jeho nápravu, ktorú ponúkol Lovecký spolok Ž. B. H. so sídlom v H. S., ktorého je aktívnym členom a uloženie takého trestu, aký zvolil prvostupňový súd, by pre neho zároveň znamenalo obmedzenie výkonu poľovníckeho práva a nosenia strelnej zbrane na dobu piatich rokov. Je toho názoru, že vzhľadom na povahu spáchaného činu, na jeho osobu a doterajší život, prevahu poľahčujúcich okolností je možné u neho postupovať podľa § 40 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a upustiť od potrestania, lebo už samotné prejednanie veci pred súdom postačí na jeho nápravu alebo vzhľadom na ponúknutú spoločenskú záruku, ktorú by súd prijal, upustiť u neho od potrestania podľa § 40 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. Preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste s tým, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky sám rozhodol vo veci podľa ním uvedených alternatív.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal výrok o treste uvedeného rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaniami, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a nezistil dôvodnosť žiadneho z odvolaní.

Argumentácia prokurátora smerujúca k sprísneniu trestu opierajúca sa o poukázanie na iné prípady, v ktorých boli uzavreté dohody o vine a treste, je nepostačujúca, lebo samotné rozsudky, ktoré boli v tej súvislosti pripojené do trestného spisu obžalovaného Š. P., nedávajú dostatočný obraz o všetkých okolnostiach týchto prípadov a najmä o osobách obžalovaných, takže nemožno podľa toho posudzovať primeranosť uloženého trestu obžalovanému Š. P.. Ostatné okolnosti uvádzané prokurátorom o osobe obžalovaného i o jeho priznaní sa k činu na hlavnom pojednávaní svedčia v jeho prospech. Priznanie sa k spáchanému činu je prvým predpokladom k náprave páchatel'a a obžalovaný tak urobil. Aj keď to bolo až na hlavnom pojednávaní, výrazne tak uľahčil konanie pred súdom a bolo to treba zohľadniť pri výmere trestu, čo sa aj stalo a v tomto smere nemožno prvostupňovému súdu nič vyčítať.

K odvolaniu obžalovaného treba uviesť, že povaha spáchaného trestného činu, ani s ohľadom na doterajší život obžalovaného, nedovoľuje uzavrieť, že by už samotné prejednanie veci pred súdom postačovalo na nápravu obžalovaného. Nesplnil by sa tak ani účel trestu z hľadiska ochrany spoločnosti pred páchaním korupčných trestných činov.

Aj postup prvostupňového súdu, pokiaľ neprijal ponúknutú spoločenskú záruku za nápravu obžalovaného bol správny. Ani odvolací súd nezisťuje reálnu možnosť pôsobenia

členov poľovníckeho združenia na ich predstaviteľa pri takomto druhu spáchaného trestného činu. V podrobnostiach možno poukázať na priliehavé odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Prihliadajúc na všetky relevantné skutočnosti významné pri ukladaní trestu, ktoré prvostupňový súd zohľadnil, považuje aj Najvyšší súd Slovenskej republiky uložený peňažný trest a náhradný trest odňatia slobody za primeraný a zákonu zodpovedajúci, preto obidve odvolania ako nedôvodné zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 26. júla 2010

JUDr. Milan K a r a b í n, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková